

Møtet er satt

av Esben B-J Jaer

Min kollega og jeg rusler gjennom parken på vei til møtelokalet, under en sol, som stirrer undrende.

-En røyk?

Ja takk. La oss svimle litt videre, tenker jeg, og passer på å kaste sneipen i søppelkassa.

-Hvor skal møtet være hen? Kanskje ute, ute i vanviddet, i den skrikende, grønne skjønnhet. Der ord stjeles av vinden. Et sted å overleve, i en liten park.

Nei da, -her er det, møtelokalet.

Herregud! -Vi må flytte på noen stoler, og de må da veie flere tonn, og sjelen er allerede gått i gulvet!

Vi blir 24 rundt bordet. Noen med en snus. Noen med en kopp kaffe. Da setter vi i gang. Velkommen til vår nye sjef!

Klapping!

Jeg ser på klokka. Det er gått 27 minutter siden møtet startet. Øynene flakker. Øyne uten kropp. Sjeler flyker rundt. Stalin dukker opp og sier at jeg er gal. Jeg er tilbøyelig til å være enig. En dør låses inn til sjelen. En kjempedør inn til minnene. Et minne om angst, vulkanlignende.

-Min fantasi, mine damer og herrer, spiller meg et puss!

Jeg ser på klokken igjen: Syv minutter over halv tre. Pst, sier jeg til han ved siden av meg:

-Når slutter vi?

-Om et kvarter, sier han.

Kroppen ramler i gulvet. Vind og stormfulle høyder synger.

Jeg forlater møtet, ringer etter en taxi fra naborommet, kommer tilbake og sier i den største ro:

-Takk for i dag! 24 smil nikker. -Er ikke livet skjønt?

Jeg burde gitt kollegaen min en røyk, tenker jeg, mens taxien kjører meg trygt og sikkert hjem.

*Esben B-J Jaer
ebech@online.no*

